

• πᾶσι τα γδ σφόδρην τὰ πρῶτα μάλλον. διὸ  
 • δεῖ τοῖς νέοις πάντα ποιεῖν ξένα τὰ φαύλα·  
 μέγιστα δ' ἄνωγ' ὅσα ἔχει ἡ μορθηρίαν, ἢ  
 • δυσμύθειαν· διελθόντων δὲ τῶν πέντε ἔτην, τὰ  
 δύο μέχρι τῶν ἑπτὰ δεῖ θεωρεῖν ἡδὴ γίγνε-  
 • σθαι τῶν μαθησεων, καὶ δεήσει μανθάνειν αὐ-  
 • τοῖς δύο δ' εἰσι ἡλικίαι· πρῶτος αὖ ἀναγκῶν  
 • διηρησθαι τὴν παιδείαν· μὲν ἡ δὲ πρῶ ἑπτὰ,  
 • μέχρι ἡβης· καὶ πάλιν μὲν τὴν ἀφ' ἡβης, μέ-  
 • χρι τῶν ἑνὸς καὶ εἰκοσίου ἔτην. οἱ γδ ταῖς ἐβδα-  
 • • μῶσι διαχωρίζεται τὰς ἡλικίας, ὥς ὅτι τὸ πο-  
 • λὺν, λέγουσιν οὐ κελεύει. δεῖ δὲ τῆ διαμέ-  
 • • σι τῆς φύσεως ἐπακολουθεῖν. πάντα γδ  
 • • τέχνη καὶ παιδεία, τὸ θεωρεῖσθαι βούλεται  
 • • τῆς φύσεως ἀπαληθεύειν. πρῶτον μὲν οὐκ  
 • • σκεπτόμενοι, εἰ ποιεῖται τὰξιν πᾶσι καὶ τῶν πᾶ-  
 • • ρας ἔπειτα, πότρεν συμφέρει κοινῆ ποιεῖσθαι  
 • • τῶν ὅπμλειαν ἀνωγ' ἢ κατ' ἴδιον ἔσπον·  
 • • ἢ γίνεσθαι καὶ νῦν ἐν ταῖς πλείστοις τῶν πόλεων.  
 • • τρεῖσιν δὲ ποίαν πᾶσι δεῖ ταῦτ' εἶναι.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

πολιτικῶν τὸ Θ.

Κεφάλαιον α.



ΤΙ μὲν οὐκ τῶν νομοθέτην μέλι-  
 • • σαι θεωρεῖσθαι τῶν πᾶσι τῶν  
 • • νέων παιδείαν, οὐδέεις ἀ ἀμφι-  
 • • σθητόσθε. καὶ γδ ἐν ταῖς πόλεσιν οὐ γινώ-  
 • • ρισμον τῶτο, βλάπτει τὰς πολιτείας. δεῖ γδ  
 • • πρῶτος ἐκείσθιν πολιτείας. τὸ γδ ἡδὸς τῆς  
 • • πολιτείας ἐκείσθιν τὸ οἰκεῖον, καὶ φυλάττειν  
 • • εἰσθειν τῶν πολιτείας, καὶ καὶ δέσθιν ἐξ ἀ-  
 • • γῆς· ὅτι τὸ μὲν δημοκρατικόν, δημοκρατίαν·  
 • • τὸ δὲ ὀλιγαρχικόν, ὀλιγαρχίαν· αἰεὶ δὲ τὸ βέλ-  
 • • τιστον ἡδὸς, βελτίονος ἀπὸν πολιτείας· ἔπει δὲ  
 • • πρῶτος πάσις διωάμεις καὶ τέχνας ἔσθιν αὖ δεῖ  
 • • θεωρεῖσθαι καὶ θεωρεῖσθαι πρῶτος τὰς  
 • • ἐκείσθιν ἐργασίας. ὥστε ὄλλον ὅτι καὶ πρῶτος  
 • • τὰς τῆς ἀρετῆς θεωρεῖσθαι. ἐπει δὲ ἐν τὸ τέλ·  
 • • τῆ πόλει πάσι, φανερόν ὅτι καὶ τῶν παιδείαν  
 • • μίαν καὶ τῶν ἀνωγ' ἀναγκῶν ἔσθιν πάντων  
 • • καὶ ταῦτ' εἶναι τῶν ὅπμλειαν ἔσθιν κοινῶν, καὶ μὴ  
 • • κατ' ἴδιον· ὅν ἔσθιν νῦν ἐκείσθιν ὅπμλειαν  
 • • τῶν αὐτῶ τέκνων· ἴδιον τε καὶ μαθησθαι  
 • • ἴδιον, μὲν ἀ δέξθιν, διδάσκων. δεῖ δὲ τῶν κο-  
 • • νῶν κοινῶν ποιεῖσθαι καὶ τῶν ἀσκησθαι. ἀμει-  
 • • σθαι οὐδὲ γὰρ νομίζειν αὐτὸν αὐτὸ πᾶσι ἔσθιν  
 • • τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πάντας τῆς πόλεως.

omnium enim prima eos nos magis de-  
 • • lectent. Quapropter oportet à pueris de-  
 • • omnia turpia procul remouere, & maximè  
 • • quæcunque habeant in se vel obfcœnita-  
 • • tem, vel improbitatem. Transactis verò  
 • • annis quinque, in duobus vsque ad se-  
 • • ptem oportet ià disciplinas spectare, quas  
 • • addiscere eos oportet. Dux autem sunt æ-  
 • • tates in quas necessarium est disciplinas  
 • • diuidere, vna post septimum annum vs-  
 • • que ad pubertatem: altera à pubertate vs-  
 • • que ad annum vigesimum primum. nam  
 • • qui hebdomadibus diuidunt ætates, vt  
 • • plurimum non dicunt bene. itaque se-  
 • • quenda est naturalis distinctio: omnis e-  
 • • nim ars & disciplina implere vult id,  
 • • quod deest naturæ. Primum igitur viden-  
 • • dum est, si facienda sit institutio quædam  
 • • circa pueros: deinde, sit vtile sit publicè  
 • • curam eorum suscipere, vel magis priua-  
 • • tim, quomodo nunc sit in plurimis ciuita-  
 • • tibus: Tertio qualem hanc esse curam o-  
 • • portet.

A R I S T O T E L I S

Politiorum

LIBER OCTAVVS.

CAPVT I.



V O D igitur à legis postore  
 • • maximè intendendum sit circa  
 • • disciplinam iuuentutis, nemo v-  
 • • tique dubitabit, nam id quidem  
 • • neglectum in ciuitatibus affert reipublicæ  
 • • detrimentum. Oportet enim ad singula gu-  
 • • bernandi genera disciplinam accommoda-  
 • • dari, nam mos vnus cuiusque proprius  
 • • confuevit & seruari reipublicam, & ab  
 • • initio constituere: eeu popularis mos po-  
 • • pularem, & paucorum potentia accom-  
 • • modatus mos, eam quæ consistit in pau-  
 • • rum gubernatione, semper autem melior  
 • • mos causa est melioris reipublicæ. Præte-  
 • • rea in cunctis facultatibus & artibus sunt  
 • • quædam, ad quæ erudiri plus oportet, &  
 • • assuefieri ad earum opera, itaque mani-  
 • • festum est, quòd & ad virtutis actiones.  
 • • Cum verò vnus sit finis ciuitati toti, cla-  
 • • rum est oportere disciplinam quoque esse  
 • • vnã & eandem omnium, & huius cu-  
 • • ram esse publicam & non priuatam: quem-  
 • • admodum nũc vnusquisque curam habet  
 • • suorum filiorum, priuatimque docet &  
 • • priuatam disciplinã, priuatè videtur. Sed  
 • • oportet publicorum publicè exercitatio-  
 • • nem fieri: & simul nõ debet quisque ciuis  
 • • se suum existimare, sed omnes ciuitatis.